

var instrueret, man vidste ikke Besked. Jeg maa sige, at jeg — og det er gaaet Tusinder af andre som mig — ventede med en vis Nysgerrighed paa at faa at vide, hvad det egentlig var, der var passeret, og om vor Guvernør har kompromitteret sig eller ikke. Man har sagt, at han har forladt Vestindien senere, om det staar i Forbindelse dermed, ved jeg ikke, men jeg synes, at naar der kommer en saadan Meddelelse, der telegraferes hele Verden over, om, at en dansk Guvernør i Vestindien skal være optraadt paa en saadan brysk Maade, var det dog ikke mere end rimeligt, end at enten Guvernøren selv eller hans foresatte, de høje Ministre, lod os her i Rigsdagen vide, at det naturligvis ikke er gaaet saaledes til, at alt, hvad der er passeret, reducerer sig til det og det, Guvernørens Optraeden har været fuldkommen korrekt. Men vi ere fuldstændig uvidende om, hvad der er passeret, vi vide intet i dette Øjeblik, og maaske den højtærede Justitsminister heller ikke ved det, men saa kunne vi maaske ved 2den Behandling faa nærmere Oplysning derom.

Justitsministeren (Rump): I Anledning af den sidste ærede Talers Ytringer skal jeg bemærke følgende: Hvad angaar dette Spørgsmaal om Grunden til, at Udenrigsministeriet eller Justitsministeriet ikke har meddelt Publikum noget om, hvad der er passeret ovre i Vestindien med Hensyn til, at den amerikanske Konsul skulde have forsøgt at forsyne de amerikanske Skibe med Krigskontrebande og Guvernøren modsat sig det, kan jeg ikke svare noget for Udenrigsministeriets Vedkommende. For mit eget Vedkommende har jeg meget let ved at svare, fordi de vestindiske Øer i deres Helhed sortere under Finansministeriet, som derfor nærmest sidder inde med Kundskab til Begivenhederne derovre. Jeg kan kun sige ganske i Almindelighed med mulige fremtidig mødende Tilfælde for Øje, at den Omstændighed, at Telegrammer skulde meddele til Bladene, at en eller anden under mig sorterende Embedsmand var sigtet for at have begaaet en Ukorrekthed, vilde ikke — navnlig naar der ikke forelaa andet om Sagen — indeholde noget Motiv for mig til at tilfredsstille den Nysgerrighed mellem Publikum, som slige Telegrammer maatte vække. — Jeg er saaledes ikke i Stand til — hvad det ærede Medlem jo udtalte, at han ventede — til 2den Behandling at give ham nærmere Oplysning om Sagen.

Det ærede Medlem spurgte om Betydningen af Ordet „Undersaatter“ i dette Lovforslag og om, hvorvidt denne Straffelov vilde ramme Danske, der i kortere eller længere Tid havde opholdt sig i Udlandet, f. Eks. Amerika, og der set sig foranledigede til at foretage et eller andet til Støtte af den udenlandske, f. Eks. den amerikanske Krigsmagt lige over for Spanien. Ordet „Undersaatter“, maa efter min Formening, saafremt dette Forslag bliver til definitiv Lov, tages i samme Betydning, hvori det bruges i Straffeloven i dens første Paragraffer, der tale særlig om „her hjemmehørende Undersaatter“, og altsaa have for Øje Distinktionen mellem Undersaatter, der ikke høre hjemme her, og saa her hjemmehørende Undersaatter, som efter Omstændighederne kunne blive at straffe for de Handlinger, som de foretage i Udlandet, som dem, der have overtraadt den danske Straffelov. I samme Betydning mener jeg, at Ordet maa tages her. Der er saaledes først det Tilfælde, som omhandles i Straffelovens § 4, at en her hjemmehørende Undersaatter begiver sig uden for Landets Grænser for at omgaa en her gældende Forbudslov. Det er klart, at en dansk Mand, der forlader Landet for her ved netop at blive i Stand til at handle mod denne Forbudslov, vil falde ind under denne. Anderledes stiller Forholdet sig med den, der har opholdt sig i længere Tid i Udlandet, men der vil man formentlig ogsaa anvende Straffelovens Princip, der er udtrykt i dens § 6, der siger: „Naar i øvrigt nogen her hjemmehørende Undersaatter i fremmed Stat har begaaet en Forbrydelse, skal Justitsministeriet være bemyndiget til her at lade ham tiltale, og den skyldige bliver da at dømmes efter denne Lov“. Jeg mener altsaa, at en dansk Mand, der opholder sig i Udlandet, vil kunne straffes efter denne Lov, efter Omstændighederne, fordi han skal straffes som den, der har søgt at omgaa Loven, eller fordi det, naar Sagen forelægges Justitsministeriet, findes at være rigtigt, at han tiltales. Om dette sidste skal ske, vil bero paa de nærmere Omstændigheder. Jeg antager f. Eks., at i det Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte, at en Dansk, som var dragen til Amerika og havde bosat og opholdt sig i længere Tid der, havde foretaget en af de Handlinger, som omhandles i Lovforslaget, vilde Justitsministeriet ikke tænke paa at sætte den vedkommende under Tiltale. Det vilde jo overhovedet først kunne faa praktisk Betydning, dersom han vendte her tilbage,